

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 15 marca 2017r. skierowanym przeciwko A. K. powód B. B. wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 123 275,23zł. z odsetkami za opóźnienie liczonymi za okres do dnia 31 grudnia 2015r. od kwot:

1. 2 000zł. od dnia 4 lipca 2015r.;
2. 2 690,88zł. od dnia 11 lipca 2015r.;
3. 2 757,97zł. od dnia 18 lipca 2015r.;
4. 3 166,44zł. od dnia 25 lipca 2015r.;
5. 1 770,39zł. od dnia 1 sierpnia 2015r.;
6. 1 090,40zł. od dnia 15 sierpnia 2015r.;
7. 2 367,62zł. od dnia 22 sierpnia 2015r.;
8. 2 246,41zł. od dnia 29 sierpnia 2015r.;
9. 3 935,46zł. od dnia 5 września 2015r.;
10. 3 934,46zł. od dnia 12 września 2015r.;
11. 3 823,88zł. od dnia 19 września 2015r.;
12. 3 320,65zł. od dnia 26 września 2015r.;
13. 2 058,75zł. od dnia 3 października 2015r.;
14. 1 956,48zł. od dnia 10 października 2015r.;
15. 2 036,37zł. od dnia 17 października 2015r.;
16. 3 575,61zł. od dnia 24 października 2015r.;
17. 2 307,90zł. od dnia 31 października 2015r.;
18. 3 252,19zł. od dnia 7 listopada 2015r.;
19. 3 883,50zł. od dnia 14 listopada 2015r.;
20. 2 370,79zł. od dnia 21 listopada 2015r.;
21. 3 588,40zł. od dnia 28 listopada 2015r.;
22. 4 020,10zł. od dnia 5 grudnia 2015r.;
23. 2 812,01zł. od dnia 12 grudnia 2015r.;
24. 3 150,07zł. od dnia 19 grudnia 2015r.;
25. 1 144,14zł. od dnia 26 grudnia 2015r., za okres zaś od dnia 1 stycznia 2016r. liczonych od powyższych kwot odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych oraz o zasądzenie takich odsetek liczonych od kwot:

26. 230,95zł. od dnia 1 stycznia 2016r.;
27. 828,83zł. od dnia 8 stycznia 2016r.;
28. 1 951,88zł. od dnia 16 stycznia 2016r.;
29. 2 357,27zł. od dnia 23 stycznia 2016r.;
30. 2 717,59zł. od dnia 30 stycznia 2016r.;
31. 1 014,32zł. od dnia 6 lutego 2016r.;
32. 2 383,46zł. od dnia 13 lutego 2016r.;
33. 1 796,82zł. od dnia 20 lutego 2016r.;
34. 1 194,60zł. od dnia 27 lutego 2016r.;
35. 1 296,62zł. od dnia 5 marca 2016r.;
36. 1 705,48zł. od dnia 12 marca 2016r.;
37. 1 394,59zł. od dnia 19 marca 2016r.;
38. 1 890,37zł. od dnia 26 marca 2016r.;
39. 1 208,92zł. od dnia 2 kwietnia 2016r.;
40. 1 264,51zł. od dnia 16 kwietnia 2016r.;
41. 1 565,94zł. od dnia 23 kwietnia 2016r.;
42. 1 863,98zł. od dnia 30 kwietnia 2016r.;
43. 818,89zł. od dnia 7 maja 2016r.;
44. 778,90zł. od dnia 14 maja 2016r.;
45. 1 381,63zł. od dnia 21 maja 2016r.;
46. 1 261,46zł. od dnia 28 maja 2016r.;
47. 878,89zł. od dnia 4 czerwca 2016r.;
48. 1 056,34zł. od dnia 11 czerwca 2016r.;
49. 1 360,89zł. od dnia 18 czerwca 2016r.;
50. 1 497,49zł. od dnia 24 czerwca 2016r.;
51. 609,71zł. od dnia 2 lipca 2016r.;
52. 574,36zł. od dnia 9 lipca 2016r.;
53. 574,36zł. od dnia 16 lipca 2016r.;
54. 599,59zł. od dnia 23 lipca 2016r.;

55. 588,57zł. od dnia 30 lipca 2016r.;
56. 1 033,89zł. od dnia 6 sierpnia 2016r.;
57. 496,38zł. od dnia 13 sierpnia 2016r.;
58. 1 096,95zł. od dnia 20 sierpnia 2016r.;
59. 770,36zł. od dnia 27 sierpnia 2016r.;
60. 418,27zł. od dnia 3 września 2017r.;
61. 800,15zł. od dnia 10 września 2015r.;
62. 599,21zł. od dnia 17 września 2016r.;
63. 356,59zł. od dnia 24 września 2016r.;
64. 676,55zł. od dnia 1 października 2016r.;
65. 529,51zł. od dnia 8 października 2016r.;
66. 631,69zł. od dnia 15 października 2016r.;
67. 561,95zł. od dnia 22 października 2016r.;
68. 884,43zł. od dnia 29 października 2016r.;
69. 876,06zł. od dnia 5 listopada 2016r.;
70. 830,15zł. od dnia 12 listopada 2016r.;
71. 461,14zł. od dnia 18 listopada 2016r.;
72. 698,83zł. od dnia 26 listopada 2016r.;
73. 610,72zł. od dnia 3 grudnia 2016r.;
74. 782,13zł. od dnia 10 grudnia 2016r.;
75. 479,55zł. od dnia 17 grudnia 2016r.;
76. 870,80zł. od dnia 24 grudnia 2016r.;
77. 248,78zł. od dnia 30 grudnia 2016r.;
78. 176,44zł. od dnia 30 grudnia 2016r. Uzasadniając zgłoszone żądanie pełnomocnik

powoda podniósł, iż dochodzone pozwem należności wynikają z faktur wystawionych w związku z dokonywanymi na rzecz pozwanej dostawami towarów handlowych (pozew k. 35 – 37).

W piśmie z dnia 14 września 2017r. pełnomocnik powoda – z uwagi na dokonaną w toku postępowania spłatę należności głównej - ograniczył żądanie pozwu do samych tylko odsetek (pismo k. 24).

W piśmie z dnia 20 października 2017r. pozwana uznała ograniczone żądanie pozwu wnosząc jednocześnie – z uwagi na trudną sytuację materialną – o rozłożenie jej spłaty na raty jak również o jej nieobciążanie kosztami postępowania

(pismo k. 135 – 136). Odpowiadając na nie w dniu 9 listopada 2017r. pełnomocnik powoda zaoponował przeciwko powyższym wnioskom (pismo k. 160).

Sąd ustalił, co następuje:

Powód dostarczał pozwanej artykuły spożywcze, w związku z czym wystawiał faktury przewidujące 7 dniowe terminy płatności, których pozwana nie była w stanie dotrzymać (faktury k. 44 – 121). Przyczyną nieuregulowania powyższych faktur były kłopoty zdrowotne, w które pozwana popadła wraz z mężem. W przypadku pozwanej przybrały one postać kilkukrotnych udarów i choroby niedokrwiennej, przypadku zaś jej męża - zawału (zeznania pozwanej k. 174). Dzięki sprzedaży nieruchomości po swoich rodzicach pozwana uregulowała należność główną wpłacając w dniach:

I 21 marca 2017r. kwotę 500zł., którą powód zaliczył na poczet należności z pkt 1 (potwierdzenie przelewu k. 30);

II 4 kwietnia 2017r. kwotę 2 250zł., którą powód zaliczył na pozostałą część należności z pkt 1, nadwyżkę zaś wpłaty w kwocie 750zł. – na poczet należności z pkt 2 (potwierdzenie przelewu k. 29);

III 18 kwietnia 2017r. kwotę 2 940,88zł., którą powód zaliczył na poczet należności dochodzonej na pozostałą część należności z pkt 2, nadwyżkę zaś wpłaty w kwocie 1 000zł. – na poczet należności z pkt 3 (potwierdzenie przelewu k. 28);

IV 19 maja i 19 czerwca 2017r. kwoty odpowiednio 1 000zł. i 1 690,85zł. zaliczone przez powoda na poczet pozostałej części należności z pkt 3, w zakresie zaś nadwyżki wynoszącej 466,44zł. – na poczet należności z pkt 4 (potwierdzenia przelewu k. 26 - 27);

V w dniu 14 lipca 2017r. pozwana zapłaciła jednorazowo kwotę 115 360zł. zaliczoną przez powoda na poczet pozostałych dochodzonych pozewem należności (potwierdzenie przelewu k. 25, pismo k. 24).

W chwili obecnej pozwana wraz z mężem utrzymują się ze świadczeń emerytalnych, których łączna wysokość wyraża się kwotą 2 660zł. miesięcznie. Koszty utrzymania zajmowanego przez pozwaną domu wraz z kosztami spłaty kredytu zaciągniętego w celu spłaty wcześniejszych zobowiązań są tak wysokie, iż pochłaniają całość otrzymywanych przez pozwaną wraz z mężem świadczeń. Pozwana obecnie nie jest wprawdzie w stanie poczynić żadnych oszczędności w swoich bieżących wydatkach, niemniej jednak może liczyć na pomoc finansową swojego syna. W związku z zawieszeniem przez pozwaną we wrześniu 2017r. prowadzonej dotychczas działalności gospodarczej pozwana zamierza prócz tego wynająć jeszcze pomieszczenie, które wcześniej wykorzystywała dla potrzeb prowadzenia takiej działalności (zeznania pozwanej k. 174).

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do brzmienia przepisu art. 213 par. 2 kpc. sąd jest związany uznaniem powództwa. Uznanie takie jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, w którym przyznaje on okoliczności faktyczne przytoczone przez powoda oraz uznaje samo żądanie pozwu, wyrażając jednocześnie zgodę na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie (por. wyr. SN z 14.9.1983 r. III CRN 188/83, OSNC 1984, Nr 4, poz. 60). Uznanie powództwa w rozumieniu art. 213 § 2 KPC zakłada stwierdzenie istnienia dochodzonego roszczenia, a tym samym wystąpienie wszystkich przesłanek kreujących jego byt prawny (wyr. SN z 18.3.2011 r., III CSK 127/10, L.). W razie skutecznego uznania powództwa sąd pomija postępowanie dowodowe i wydaje wyrok w zakresie objętym uznaniem. Mając na uwadze powyższe, żądaniu pozwu należało udzielić ochrony poprzez zasądzenie kwoty 17 135,30zł. odpowiadającej sumie skapitalizowanych odsetek od zapłaconych przez pozwaną z opóźnieniem należności cząstkowych składających się na dochodzoną pozewem kwotę oraz umarzając postępowanie w pozostałej części obejmującej należność główną z uwagi na cofnięcie powództwa co do niej.

Orzekając o żądaniu pozwu sąd zdecydował się jednocześnie – wbrew wyrażonemu przez pełnomocnika powoda w tym zakresie stanowisku – na rozłożenie dochodzonej należności w sposób, jaki domagał się tego pozwana. Podzielić należało bowiem w tym zakresie wywody strony pozwanej, wedle których sytuacja osobista, majątkowa, finansowa,

jak i rodzinna powoduje, iż nierealne jest spełnienie przez nią od razu i w pełnej wysokości zasądzonego świadczenia. Złożona przez pozwaną obszerna dokumentacja lekarska potwierdza prezentowaną przez jej pełnomocnika tezę o wyjątkowo trudnym położeniu pozwanej, w którym pozwana znalazła się za sprawą zapaści zdrowotnej mającej miejsce jeszcze w roku 2012 (dokumentacja lekarska k. 137 – 156). Tym samym też w okolicznościach niniejszej sprawy dopatrzeć należało się wystąpienia szczególnych okoliczności sprawiających, iż natychmiastowe wykonanie wyroku byłoby rażąco sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, ze względu bowiem na stan majątkowy i zdrowotny niezwłoczne spełnienie świadczenia lub jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia przez pozwaną byłoby co najmniej bardzo utrudnione narażając jednocześnie ją jak i jej bliskich na niepowetowaną szkodę.

W zaistniałej sytuacji przyjąć, należało, iż za zastosowaniem w niniejszej sprawie przepisu art. 322 kpc. przemawia fakt, iż pozwana uznając powództwo wykazała jednocześnie, iż spóźniona spłata należności głównej spowodowana była wyłącznie jej trudnym położeniem. Przeciwno wspomnianemu rozłożeniu na raty nie przemawia jednocześnie ewentualna trudna sytuacja materialna powoda, okoliczności bowiem mogące świadczyć o znajdowaniu się przez niego w takowym położeniu nie tylko bowiem nie zostały wykazane, ale nawet podniesione jako zarzut mający uzasadniać odmowę zastosowania wspomnianego wyżej przepisu art. 320 kpc. Nie sposób zatem argumentować, iż rozłożenie dochodzonego świadczenia na raty wiązać będzie się z jakimkolwiek pokrzywdzeniem wierzyciela

Dokonując oceny zasadności jego zastosowania w niniejszej sprawie nie sposób było wreszcie zarzucić pozwanej braku woli dobrowolnej spłaty zadłużenia na rzecz wierzyciela, w sytuacji bowiem, gdy pozwana zdobyła się raz już na wysiłek spłaty w ratach należności głównej po wielokroć przekraczającej wysokość pozostałych jeszcze do zapłaty należności odsetkowych, brak jest obecnie podstaw do tego, by złożony przez nią wniosek o umożliwienie jej w taki sam sposób uregulowania samych tylko należności odsetkowych traktować jako wybieg mający na celu samą tylko chęć odłożenia w czasie konieczności uregulowania powyższych zobowiązań. Fakt wcześniejszej spłaty należności głównej bez wątplenia uwiarygodnia uczciwość intencji pozwanej, potwierdza przy tym jednocześnie, iż pozwana jest w stanie wygospodarować środki umożliwiające wykonanie tak zmodyfikowanego obowiązku w sposób ekonomicznie odczuwalny dla wierzyciela. W ocenie sądu proponowane przez pozwaną rozwiązanie zakładające okres spłaty zadłużenia zamykający się w czasie nie dłuższym niż 3 lata, nie narazi powoda na szkodę, której powód mógłby doznać w przypadku utraty ekonomicznego znaczenia otrzymywanych świadczeń spowodowanej okresem ich spłaty dłuższym od wskazanego.

W ocenie sądu, wszystkie podniesione wyżej okoliczności potraktować należało jednocześnie jako argument na rzecz nieobciążania pozwanej kosztami postępowania. W ocenie sądu, zarówno sytuacja, w jakiej pozwana znalazła się bez swojej winy, jak i podjęty przez nią wysiłek zmierzający do zaspokojenia wierzyciela, uzasadniają tezę o wystąpieniu w niniejszej sprawie wypadku szczególnie uzasadnionego, o jakim mowa w przepisie art. 102 kpc. Do okoliczności pozwalających na przyjęcie wystąpienia takiego wypadku zalicza się m.in. sytuację majątkową i osobistą strony, powodującą, że obciążenie jej kosztami może pozostawać w kolizji z zasadami współżycia społecznego. Przy zastosowaniu art. 102 KPC mogą być również brane pod uwagę okoliczności dotyczące charakteru sprawy, w tym również sposób prowadzenia procesu przez tę stronę (post. SN z 20.12.1973 r., II CZ 210/73, L.). W ocenie sądu, w sprawie niniejszej, zważywszy działania pozwanej nakierowane na możliwie szybkie zakończenie procesu w procesie, mówić można o jednoczesnym wystąpieniu okoliczności należących do każdej z przytoczonych kategorii zdarzeń warunkujących zastosowanie art. 102 kpc.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.